

Barraca codi 11929

Granera

Ubicació

Comarca:	Moianès
Lloc/Adreça:	Torrent de l'Estevenell
Emplaçament	Al marge nord del camí que creua el torrent de la Font de Buc cap a llevant, en paral·lel al torrent
Alçada:	604m
Coordenades:	
Latitud:	41.7243
Longitud:	2.0429
UTM Est (X):	420394
UTM Nord (Y):	4619609

Classificació

Número de fitxa	08095-277
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Engolida per la vegetació.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 08094A00200031
Fitxes associades:	
Barraca codi 11889	
Barraca codi 11914	
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dt., 21/05/2019 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus àeria adossada al marge i orientada al sud-oest. De fet, la part posterior de l'estructura està integrada en un dels marges de terra de la zona. La seva planta és irregular, tot i que arrodonida, i està coberta amb una falsa cúpula. Presenta un portal d'accés d'obertura trapezoïdal amb la llinda formada per una llosa. L'interior està rebaixat uns 0,50m respecte el nivell exterior per aconseguir una superfície plana. També hi ha un cocó en un dels laterals d'obertura quadrada. No ha estat restaurada i està molt afectada per l'abundant vegetació de la zona, que també fa força difícil el seu accés.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra.

Història

A Granera, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser una de les principals activitats agràries fins a finals del segle XIX, en consonància amb tot el territori de la Catalunya central. En general, cada família tenia la seva vinya donat que el relleu muntanyós i emboscat del terme, traduït en un sòl sec, pedregós i inclinat, afavoria el seu cultiu. Dins del terme municipal, una de cada tres hectàrees conreades estaven dedicades a aquest tipus de cultiu. I alhora, amb l'arribada de la fil·loxera a França i els estralls que va causar, la plantació de ceps va augmentar. La conseqüència fou un increment importantíssim de la població granerina durant la segona meitat del segle XIX. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. Normalment, la pedra utilitzada era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

NAVINÉS, Jordi (2011). "Les tines de vi de Granera". La Granària, 28, p. 23-29.
[Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 20-05-2019).

